

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 11C/18/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818203109
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Škvaridlová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2021:3818203109.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza samosudkyňou JUDr. Ľudmilou Škvaridlovou v právnej veci žalobcu Sociálna poisťovňa so sídlom Bratislava, ul. 29. augusta č. 8-10, Bratislava, IČO: 30 807 484, miesto pre doručovanie Sociálna poisťovňa, pobočka Prievidza, Matice slovenskej 10, Prievidza proti žalovanému K. H., nar. XX.X.XXXX, bytom K., X. XXX/XX, zast. JUDr. Pavlom Babiakom, advokátom so sídlom Ul. G. Švéniho č. 6, Prievidza o zaplatenie sumy 1.102,70 eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.102,70 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

III. P r i z n á v a štátu trovy vo výške 100 % voči žalovanému.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou domáhal o zaplatenie sumy 1.102,70 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku na tom skutkovom základe, že dňa 20.júla 2011 v čase o 17.45 hod. v Prievidzi na Námestí slobody pri obchodnom dome Prior v priestoroch medzi stánkami s oblečením po slovnom konflikte žalovaný napadol Ing. S. Ha B. (ďalej len poškodený) a J. Y. Y. (ďalej len poškodená) a to takým spôsobom, že ho udrel do oblasti tváre pravou rukou zovretou v päšť, po čom poškodený padol na zem, chytil ho za golier bundy, postavil ho a začal ho tlačiť dozadu a viackrát ho udrel päšťou do pravej ruky do oblasti hlavy na ľavé oko, následkom čoho opätovne poškodený padol na zem. Keď ležal na zemi, začal ho kopať do nohy. Útok sa snažila zabrániť poškodená tak, že držala kovovú tyčku, ktorú zdvihla nad hlavu a vtedy žalovaný poškodenú chytil za ruku a odsotil ju smerom dozadu, v dôsledku čoho padla na zem. Potom ju chytil za vlasy a viackrát jej udrel hlavu o zem. Poškodenému žalovaný spôsobil zranenie, na následky ktorých bol dočasne práceneschopný od 20.júla 2011 do 6.septembra 2011 a poškodenej tiež spôsobil zranenie, následkom ktorého bolo dočasne pracovne neschopná od 20.júla 2011 do 15.februára 2012. Žalobca vyplatil poškodenej nemocenské dávky za obdobie od 20.júla 2011 do 14.februára 2012 vo výške 1.216,40 eur a poškodenému vyplatil nemocenské dávky za obdobie od 20.júla 2011 do 6.septembra 2011 vo výške 273,80 eur.

Žalobca ďalej uviedol, že svojím konaním sa žalovaný dopustil prečinu výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a/ Trestného zákona v jednočinnom súbahu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a za svoje konanie bol právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 16.februára 2017 č. k. 3T 59/2016 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Trenčín zo dňa 19.októbra 2017 č. 2To 38/2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 19.októbra 2017.

Ďalej uviedol, že počas trestného konania právny zástupca žalovaného žiadal o vyčíslenie výšky nemocenských dávok poškodených za obdobie od 20.júla 2011 do 24.augusta 2011 s prihliadnutím na závery znaleckého posudku zo dňa 26.júna 2012 č. 8/2012, ktorý bol vypracovaný MUDr.

Richardom Machom, ktorý určil dobu sťaženia obvyklého spôsobu života poškodených následkom útoku žalovaného na 35 dní.

Žalobca oznámil listom zo dňa 3.februára 2017 právnenému zástupcovi žalovaného, že v zmysle záverov posudkového lekára, koordinátora MUDr. Margity Beniakovkej nie je možné súhlasiť s prehodnotením príčinnej súvislosti medzi dĺžkou DPN a následkami úrazu, že dĺžka dočasnej pracovnej neschopnosti u oboch poškodených bola adekvátne ich zraneniam.

Opätovne podaním zo dňa 9.februára 2018 zaujala k veci stanovisko aj MUDr. Dana Malinjaková, posudkový lekár sociálnej poisťovne, ktorá uviedla, že o dĺžke DPN poškodenej rozhodovalo vyjadrenie odborníkov z oblasti psychiatrie a neurológie, pričom znalec, ktorý vypracoval posudok v trestnom konaní bol znalec z odvetvia chirurgie.

Žalobca výzvami zo dňa 3.januára 2018 vyzval žalovaného na dobrovoľnú úhradu nemocenského vo výške 1.216,40 eur vyplateného poškodenej a výzvou zo dňa 3.januára 2018 vyzval žalovaného na dobrovoľnú úhradu nemocenského vo výške 273,80 eur vyplateného poškodenej.

Právny zástupca žalovaného podaním zo dňa 16.januára 2018 opäť požiadal o vyčíslenie škody za dobu 35 dní DPN v zmysle rozsudku č. 3T 59/2016.

Žalobca ďalej uviedol, že k náhrade škody žalovaným tak došlo čiastočne, dňa 23.februára 2018 žalovaný uhradil sumu 194,70 eur a dňa 28.februára 2018 vo výške 192,80 eur, teda spolu žalovaný uhradil 387,50 eur, ktorá suma predstavuje 35 dní dočasnej PN poškodených.

Predžalobnými upomienkami zo dňa 10.apríla 2018 a 28.mája 2018 bol žalovaný vyzvaný na doplatenie zostatku škody vo výške 1.102,70 eur (81 eur + 1.021,70 eur), ale žalovaný túto sumu doposiaľ neuhradil.

Žalobca v žalobe poukázal na to, že znalec z odboru chirurgie MUDr. Richard Macho vypracoval znalecký posudok č. 8/2012 v trestnom konaní pre účely trestného konania, hodnotil v ňom dobu narušenia obvyklého spôsobu života, nie dĺžku dočasnej pracovnej neschopnosti, preto s jeho závermi o dĺžke dočasnej pracovnej neschopnosti nemožno bez výhrad súhlasiť.

Žalobca po právnej stránke odôvodnil žalobu § 238 z. č. 461/2003 Z. z. - o sociálnom poistení v znení neskorších zmien a doplnkov, v zmysle ktorého sociálna poisťovňa má právo voči tretím osobám na náhradu škody, ktorá jej vznikla výplatom dávok v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania. Výšku škody preukazuje sociálna poisťovňa potvrdením príslušnej organizačnej zložky sociálnej poisťovne o výške vyplatených dávok.

2. Súd na návrh žalobcu vydal dňa 11.júla 2018 platobný rozkaz sp. zn. 11C 18/2018, voči ktorému podal zákonom stanovenej lehote žalovaný odpor, ktorý odôvodnil tým, že v trestnom konaní bol vypracovaný znalecký posudok znalcom MUDr. Richardom Machom, ktorý určil dobu sťaženia obvyklého spôsobu života poškodeným následkom útoku žalovaného v trvaní 35 dní, pričom v trestnom konaní žalobca a ani poškodení neuvádzali, že by poškodení mali nejaké zdravotné problémy v oblasti psychiatrie a neurológie. K uvedenej skutočnosti boli v prípravnom konaní už vypočutí a žalobca v tomto konaní nenaznačil zdravotné problémy poškodených.

Navrhol žalobu zamietnuť a uplatnil aj trovy konania vo výške 100 %.

3. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, oboznámil listinné dôkazy - žaloba č.l. 1-2, potvrdenie PN č.l. 3-4, potvrdenie o výške vyplatených dávok č.l. 5 -6, žiadosť o prehodnotenie nemocenských dávok č.l. 7, stanovisko žalobcu č.l. 8, oznámenie žalobcu vo vzťahu k žalovanému č.l. 9, znalecký posudok č.l. 10 - 19, rozsudok OS Prievidza č.l. 20 - 22, sp. zn. 3T 59/2016, výzva žalovanému č.l. 23 - 24, odpoveď právneho zástupcu žalovaného č.l. 25, oznámenie k výzvam č.l. 26, emailová komunikácia č.l.27 - 28, výpisky z lekárskej dokumentácie č.l. 29 - 31, predžalobná upomienka č.l. 32 - 35, platobný rozkaz č.l. 37, odpor č.l. 43 - 47, vyjadrenie k odporu č.l. 52, znalecký posudok MUDr. Machu č.l. 55-73, uznesenie OS Prievidza č.l.75, rozsudok OS Prievidza sp. zn. 18C 30/2016 č.l. 77-87, rozsudok KS Trenčín č.l. 120 - 127, oznámenie sociálnej poisťovne č.l.128, otázky znalcovi až č.l. 129, oznámenie právneho zástupcu žalovaného č.l. 132-133 - návrh otázok pre znalca MUDr. Machu, doplnok k znaleckému posudku MUDr. Machu k znaleckému posudku vypracovaný do trestného konania č.l. 138 - 144, vyjadrenie k doplnku žalobcom č.l. 151, vyjadrenie právneho zástupcu žalovaného č.l. 153 k doplnku k znaleckému posudku, dotaz na MUDr. Evu Osláčovú č.l. 164, oznámenie žalobcu č.l. 171 - 172, znalecký posudok znalca doc. MUDr. Vladimíra Donátha PhD.č l. 182-207, vyjadrenie k znaleckému posudku právneho zástupcu žalovaného č.l. 217, žalobcu č.l. 218-219, rozsudok KS Trenčín pripojené spisy OS Prievidza sp. zn. 3T 59/2016, sp. zn. 18C 30/2016 a zistil tento skutkový stav:

4. Žalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 16.februára 2017 sp. zn. 3T 59/2016 uznaný vinným, že v čase okolo 17.45 hod. dňa 20.júla 2011 v Prievidzi na Námestí slobody pri obchodnom dome Prior v priestoroch medzi stánkami s oblečením bez popisného čísla, v slovnom konflikte s poškodenými fyzicky napadol poškodených Ing. S. B. a J. Y. Y. to tak, že obvinený pristúpil k rebríku, na ktorom stál poškodený, ktorého obvinený vyzval, aby zišiel z rebríka a povedal mu, aby šiel dozadu za stánok, pričom toto odmietol. Následne obvinený udrel poškodeného do oblasti tváre pravou rukou zovretou v päšť, po čom poškodený spadol na zem, potom ho chytil za golier bundy, postavil ho a začal tlačiť dozadu a udrel ho dvakrát päťou pravej ruky do oblasti hlavy nad ľavé oko, po čom poškodený opätovne padol na zem, pričom obvinený kopol do nohy poškodeného a v tom sa mu snažila zabrániť poškodená J. Y. Y., ktorá sa snažila obvinenému v útoku zabrániť tak, že v ruke držala kovovú tyčku, ktorú zdvihla nad hlavu, pričom ju obvinený chytil za ruku a odsotil ju smerom dozadu, po čom poškodená spadla na zem, kde ju obvinený chytil za vlasy a viackrát jej búchal hlavu o zem, pričom poškodenému boli spôsobené zranenia - pohmoždenie hlavy v záhlaví, podvrhnutie krčnej chrčtice, pomliaždenie a podvrtnutie ľavého ramena zhybu, nadtrhnutie vnútorného zadného stehna musculus semitendinosus, oderky pravého lakťa, pomliaždenie chrčta, opuch úst a zlomenie zuba 1. vřavo, pričom sa jedná o súbor ľahkých zranení, ktoré si vyžiadali obmedzenie obvyklého spôsobu života do 35 dní a poškodenej boli spôsobené zranenie - otras mozgu I. stupňa, pohmoždenie pravej strany tváre s veľkým podkožným krvným výronom, pomliaždenie hlavy v záhlaví, pričom sa jedná o súbor ľahkých zranení, ktoré obmedzili obvyklý spôsob života poškodenej v trvaní 35 dní. Teda dopustil sa na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného a inému úmyselne ublížil na zdraví, tým spáchal prečin výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Trestného zákona a za to sa odsúdil podľa § 364 ods.1 Trestného zákona s použitím § 56 ods.2 Trestného zákona, § 36 písm. a/ Trestného zákona, § 37 písm. h/ Trestného zákona, § 38 ods.2 Trestného zákona k peňažnému trestu vo výmere 700 eur a podľa § 57 ods.3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody v trvaní šesť mesiacov. Čo sa týka nároku na náhradu škody, súd odkázal Sociálnu poisťovňu Bratislava na občianskoprávne konanie. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 19.októbra 2017.

5. V trestnom konaní bol vypracovaný znalecký posudok č. 8/2012 znalcom z odboru chirurgie MUDr. Richardom Machom dňa 26.júna 2012, ktorý okrem iného v závere znaleckého posudku uviedol, že u poškodeného v dôsledku fyzického útoku zo strany Petra Kasalu došlo k zraneniu a všetky jeho zranenia tak, ako sú popísané v jeho znaleckom posudku sú povahou ľahkého zranenia, ide teda o súbor ľahkých zranení a nebola pri týchto zraneniach poškodená žiadna funkcia v organizme. Čo sa týka poškodenej utrpela pri incidente otras mozgu I. stupňa a ďalšie zranenia, vrátane i pomliaždenia hlavy v záhlaví s veľkým podkožným výronom krvi v dôsledku úderov päťou, pomliaždenie hlavy v záhlaví vzniklo úderom hlavy o zem, prípadne opakovanými údermi, otras mozgu vznikol úderom hlavy o zem alebo mohol vzniknúť aj úderom do hlavy poškodenej päťou útočníka a všetky tieto zranenia, ktoré utrpela boli charakterom ľahkého zranenia, teda ide o súbor ľahkých zranení a nebola poškodená žiadna funkcia v organizme.

Skutočná doba liečby a PN u poškodeného bola od 20.7.2011 do 7.9.2011, t. j. 48 dní, doba liečby u chirurga trvala do 22.8.2011, teda 33 dní a potom pokračovala liečba u obvodného lekára pre subjektívne udávanie bolesti na pravom stehne vzadu. Doba narušenia obvyklého spôsobu života u poškodeného pre zranenia, ktoré utrpel pri tomto incidente je bežne 28 - 35 dní.

Čo sa týka doby liečby a PN u poškodenej trvala od 20.7.2011 do 15.2.2012, teda trvala 210 dní. Ide o veľmi neúmerne dlhú dobu liečby vzhľadom na zranenia, ktoré utrpela pri incidente dňa 20.7.2011. Úrazy, ktoré utrpela poškodená počas incidentu, nemajú bežne dobu liečby dlhšiu ako 35 dní.

U poškodeného toto zranenie nemá a ani nebude mať vplyv na jeho zdravotný stav, avšak stratu zuba hodnotil ako trvalý následok úrazu.

Zranenia u poškodenej by nemali mať vplyv na jej zdravotný stav. Napriek veľmi dlhej dobe liečby, zranenie hodnotil znalec ako súbor ľahkých zranení, ktoré sa bežne neliečia dlhšie ako 28 až 35 dní a liečba si vyžiadala len bežné ambulantné chirurgické ošetrenie.

Pri incidente nedošlo k ťažkej ujme na zdraví pri oboch poškodených, pri popísanom spôsobe napadnutia, intenzite útoku nemohlo dôjsť k ťažkej ujme na zdraví, ale u poškodenej pri väčšej intenzite útoku mohlo dôjsť k ťažkej ujme na zdraví a k poškodeniu životne dôležitého orgánu, konkrétne pri silných úderoch hlavy o zem, by mohlo dôjsť ku krvácaniu do hlavy s poškodením mozgu.

6. Podľa potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti poškodený X. Sociálna. bol práceneschopný od 20.7.2021, rovnako aj poškodená J. Y. Y..

7. Sociálna poisťovňa, pobočka Prievidza potvrdila výšku vyplatených dávok nemocenského a ošetrovného pre poškodeného v sume 273,80 eur za obdobie od 20.7.2011 do 6.9.2011 a poškodenej vo výške 1.216,40 eur za obdobie od 20.7.2011 do 14.2.2012.

8. Právny zástupca žalovaného žiadal žalobcu o prehodnotenie vyplatených nemocenských dávok s poukazom na znalecký posudok v trestnom konaní, v ktorom znalec uviedol práceneschopnosť najviac od 28 až do 35 dní u poškodeného a u poškodenej maximálne 35 dní. Poukázal na to, že v znaleckom posudku znalec uviedol, že doba liečby mala byť oveľa kratšia.

9. Na základe žiadosti právneho zástupcu žalovaného o prehodnotenie vyplatenia nemocenských dávok, sociálna poisťovňa oznámila dňa 2.februára 2017, že ukončenie pracovnej neschopnosti je v kompetencii ošetrojúceho lekára, ktorý podľa stavu pacienta ukončil práceneschopnosť u poškodeného dňa 6.9.2011 a dĺžka DPN je opodstatnená. Čo sa týka poškodenej, táto bola hospitalizovaná na traumatologickom oddelení v Bojniciach a po prepustení z hospitalizácie bola opakovane vyšetrená odbornými lekármi pre pretrvávajúce ťažkosti v súvislosti s prekonaným poškodením zdravia. Počas trvania DPN bola preliečená aj pre diagnózu nesúvisiacu s úrazom. V čase ukončenia DPN, ktorú ukončil ošetrojúci lekár podľa aktuálneho zdravotného stavu 14.2.2012, bola v trvalej liečbe odborného lekára pre traumatizujúcu stigmatizáciu menovanej. Aj táto doba DPN bola opodstatnená.

10. Sociálna poisťovňa oznámila právnemu zástupcovi žalovaného listom zo dňa 3.februára 2017, že z vyjadrenia Sociálnej poisťovne, pobočka Prievidza zo dňa 2.februára 2017 vypracovaného MUDr. Marunjakovou vyplýva, že posudkový lekár preštudoval zdravotnú dokumentáciu poškodených a konštatoval, že dĺžka dočasnej pracovnej neschopnosti je adekvátne poškodeniu zdravia u oboch poškodených.

Ďalej uviedla, že dobu narušenia obvyklého spôsobu života nemožno porovnať s dĺžkou dočasnej pracovnej neschopnosti. Narušenie obvyklého spôsobu života je obsahovo užší termín ako dočasná pracovná neschopnosť. Z tohto dôvodu žalobca trval na náhrade škody vo výške 1.490,20 eur.

11. Sociálna poisťovňa, pobočka Prievidza výzvami zo dňa 3.januára 2018 vyzvala žalovaného na dobrovoľné plnenie škody vo výške 1.216,40 eur, ktorá vznikla sociálnej poisťovni výplatom nemocenských dávok J. Y. Y. a nemocenského za obdobie od 20.júla 2011 do 14.februára 2012 a sumy 273,80 eur výplatom nemocenských dávok S. Ha B. a to nemocenského za obdobie od 20.júla 2011 do 6.septembra 2011.

12. Sociálna poisťovňa, pobočka Prievidza poukázala na § 238 z. č. 461/2003 Z. z. - o sociálnom poistení v znení neskorších zmien a doplnkov.

13. Právny zástupca žalovaného reagoval na uvedené výzvy listom zo dňa 16.januára 2018 a oznámil Sociálnej poisťovni, pobočka Prievidza, že opätovne poukazuje na znalecký posudok v trestnom konaní č. k. 3T 59/2016, v ktorom sa uvádza, že u oboch poškodených došlo k obmedzeniu obvyklého spôsobu života do 35 dní. Z tohto dôvodu bol žalovaný ochotný zaplatiť len sumu, ktorá bude vypočítaná s prihliadnutím na PN, najviac 35 dní.

14. Sociálna poisťovňa, pobočka Prievidza listom zo dňa 19.januára 2018 oznámila žalovanému, že vyčísluje sumu vyplatených nemocenských dávok za obdobie dočasnej pracovnej neschopnosti za dobu 35 dní, ktorú bol ochotný zaplatiť u poškodeného, ide o sumu 192,80 eur a u poškodenej o sumu 194,70 eur. Celkom suma k náhrade škody predstavuje 387,50 eur za 35 dní, počas ktorých bol obmedzený spôsob života u poškodených.

15. Z predloženej lekárskej dokumentácie (č.l.29-31) okrem iného vyplýva, že poškodená sa podrobila aj psychiatrickému vyšetreniu u MUDr. Danici Hudecovej dňa 29.11.2011 a dňa 4.4.2012 vyšetreniu v neurologickej ambulancii.

16. Sociálna poisťovňa, pobočka Prievidza predžalobnými upomienkami 1. zo dňa 10. apríla 2018 vyzvala žalovaného na zaplatenie sumy 81 eur vzhľadom k tomu, že žalovaný uhradil len sumu 192,80 eur a mal zaplatiť náhradu škody vo výške 273,80 eur u poškodeného.

U poškodenej žalovaný uhradil sumu 194,70 eur, preto ho vyzvala sociálna poisťovňa na zaplatenie zvyšku vo výške 1.021,70 eur, pričom mal zaplatiť náhradu škody 1.216,40 eur.

17. Opakovane bol žalovaný predžalobnými upomienkami 2. vyzvaný dňa 28. mája 2018 na zaplatenie sumy 81 eur a 1.021,70 eur.

18. Žalobca vo svojom písomnom stanovisku zo dňa 7. augusta 2018 navrhol, aby súd prerušil konanie do právoplatného skončenia rozhodnutia Okresného súdu Prievidza č. k. 18C 30/2016 v obdobnej veci. Ďalej v podaní uviedol, že znalec v znaleckom posudku v trestnom konaní MUDr. Richard Macho pracoval s vyšetreniami z oblasti psychiatrie, ktorými sa podrobila poškodená a psychiatrickým záverom v prípade poškodenej bol stav po otrase mozgu a postraumatická stresová porucha. EEG vyšetrenie zo dňa 24. augusta 2011 vykazuje funkčnú poruchu po otrase mozgu a kontrolným EEG vyšetrením dňa 8. decembra 2011 bolo objektívne zistené, že funkčná porucha po otrase mozgu pominula a EEG bolo v norme. Zo znaleckého posudku teda vyplynulo, že minimálne do 8. decembra 2011 je daný právny dôvod na náhradu škody v prípade poškodenej.

19. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 6. novembra 2018 prerušil konanie vo veci sp. zn. 11C 18/2018 do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Prievidza sp. zn. 18C 30/2016. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 27. novembra 2018.

20. Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 22. augusta 2018 sp. zn. 18C 30/2016 súd zaviazal žalovaného K. H. povinnosťou zaplatiť žalobcovi Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s. so sídlom Bratislava sumu 818,01 eur a náklady konania spojené s vymáhaním pohľadávky sume 4.85 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 19. novembra 2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín sp. zn. 16Co 7/2019-111 zo dňa 24. septembra 2019.

Súd prvej inštancie posúdil vec podľa z. č. 577/2004 Z. z. - o rozsahu zdravotnej starostlivosti v znení neskorších zmien a doplnkov a § 415 a § 420 ods. 1 a 3 Občianskeho zákona a zhodnotením výsledkov dokazovania dospel k právnomu záveru, že žaloba je dôvodná a žalobca mal právo uplatniť voči tretej osobe nárok na úhradu za poskytnutú zdravotnú starostlivosť, ak k úrazu alebo k inému poškodeniu zdravia u poistenca došlo jej zavinením protiprávnym konaním, čo napokon vyplynulo z trestného rozsudku, lebo žalovaný konal protiprávne.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalovaný spôsobil poškodeným zranenie, ktoré si vyžiadalo lekárske ošetrenie aj hospitalizáciu a za toto zavinené protiprávne konanie bol žalovaný odsúdený v trestnom konaní Okresným súdom Prievidza, konanie vedené pod sp. zn. 3T 59/2016 a bol právoplatne odsúdený k peňažnému trestu vo výške 700 eur. Žalobca zaplatil obom svojim poistencom náklady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť, lebo im bola zavineným protiprávnym konaním žalovaného spôsobená škoda, ujma na zdraví, na následky ktorých boli liečení v zdravotníckych zariadeniach žalobcu. Žalobca vynaložil náklady na poskytnutú zdravotnú starostlivosť v dôsledku zavineného protiprávneho konania voči jeho poistencom vo výške 818,01 eur, preto mal žalobca právo podľa § 42 ods. 4 písm. a/ z. č. 577/2004 Z. z. uplatniť voči tretej osobe nárok na náhradu za poskytnutú zdravotnú starostlivosť, pretože k poškodeniu zdravia došlo jej zavineným protiprávnym konaním. Aj v tomto konaní sa žalovaný bránil tým, že poškodení utrpeli len ľahšie zranenie a u oboch išlo o obmedzenie obvyklého spôsobu života 35 dní.

21. Zástupkyňa žalobcu v priebehu celého konania sp. zn. 11C 18/2018 trvala na podanej žalobe, pričom uviedla, že žalovaný časť sumy uhradil, preto sa domnieva, že nárok uznal čo do základu. Zdôraznila, že v znaleckom posudku MUDr. Machu, ktorý bol vypracovaný pre trestné konanie sa uvádza doba liečby, ktorú znalec ustálil na 35 dní, ale nehovorí o dĺžke práceneschopnosti. Doba liečby môže byť kratšia ako práceneschopnosť, ktorú hradí sociálna poisťovňa na základe potvrdenia práceneschopnosti, ktorá sa nemusí týkať dĺžky liečby. Poukázala na odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu, ktorý sa stotožnil s úkonom, ktorý bol urobený u oboch poškodených, tento uznal a kryje sa aj s posledným dňom doby liečby. U poškodenej, ktorá bola PN od 20.7.2011 do 14.2.2012, bola PN za celú dobu poistenia, pričom všeobecné ochorenie u poškodenej nespôsobovali práceneschopnosť.

22. Právny zástupca žalovaného v priebehu konania poukazoval opakovane na znalecký posudok vypracovaný znalcom MUDr. Richardom Machom v trestnom konaní, kde znalec stanovil PN 35 dní za poškodenie zdravia poškodeného, pričom zdôraznil, že žalovaný nespôsobil zdravotné problémy poškodeným týkajúce sa psychiatrickým problémov alebo neurologických problémov. Žalovaný časť sumy žalobcovi uhradil, avšak to neznamená, že jeho nárok uznal, ktorý žalobca v tomto konaní vymáha. Poukázal aj na to, že súd by nemal brať do úvahy jednoznačne stanovisko MUDr. Beniakovej, posudkovej lekárky, resp. koordinátorky, ale mal by brať do úvahy znalecký posudok znalca MUDr. Richarda Machu. Z dôvodu námietok zo strany žalobcu navrhol dopracovať znalecký posudok MUDr. Richarda Machu doplnkom.

23. Znalec z odboru chirurgie MUDr. Richard Macho vypracoval doplnok k znaleckému posudku dňa 25.februára 2020 č. 8/2020 a zodpovedal na otázky kladené súdom, pričom uviedol, že doba trvania PN 48 dní by bola u poškodeného primeraná, hoci na hornej hranici, teda aj nemocenské dávky boli vyplatené odôvodnene. Dĺžka dočasnej pracovnej neschopnosti a doba liečenia bola v celom rozsahu v príčinnej súvislosti so zranením, ku ktorému došlo v dôsledku incidentu zo dňa 20.júla 2011.

U poškodenej bola doba liečby a doba trvania sťaženia obvyklého spôsobu života, ktoré utrpela pri incidente z 20.júla 2011 by netrvala dlhšie ako 35 dní. Dĺžka dočasnej pracovnej neschopnosti a doba liečenia u poškodenej celkovo 210 dní nebola v príčinnej súvislosti so zranením, ku ktorému došlo v dôsledku incidentu z 20.7.2011. Ťažkosti s driekovou chrbticou má poškodená od roku 2007, liečila sa na ňu aj v roku 2010 a naposledy od 4.7.2011, teda aj v čase incidentu sa liečila na chrbticu na ortopedickej a rehabilitačnej ambulancii a RTG vyšetrenie krčnej chrbtice dňa 24.4.2012 vykazuje tiež staré degeneratívne zmeny chrbtice a nie zmeny súvisiace s predmetným incidentom. Reálne pre poranenia, ktoré poškodená pri incidente utrpela by sa dočasná práceneschopnosť ukončila s jeho predpokladom dňom 31.8.2011, lebo v tom čase už nemala poškodená na tele žiadne známky po poranení a všetky objektívne vyšetrenia boli u nej negatívne. Diagnóza postraumatická stresová porucha sa u nej objavila prvýkrát dňa 9.8.2011, kde sa sťažovala u neurológa na bolesti hlavy, závraty, nespavosť a neurológ na záver kompletne negatívne neurologického nálezu označil stav ako stav po otrase mozgu a postraumatická stresová porucha.

Dobu liečenia a dobu dočasnej PN u poškodenej predĺžilo aj ochorenie chrbtice, na ktoré sa liečila aj v roku 2010, aj v čase incidentu sa liečila na ochorenie chrbtice, aj na ortopedickej ambulancii a tiež uskutočnila rehabilitácie. Aj bolesti hlavy mohli po úraze súvisieť s poškodenou chrbticou.

Na ochorenie chrbtice sa liečila opakovanie od roku 2007 a aj v čase incidentu, ale začiatok PN nie je následkom chorej chrbtice, ale incidentu z 20.7.2011, ale dĺžka dočasnej PN v trvaní 210 dní nesúvisela s poranením, ktoré by poškodená pri incidente utrpela.

Pred úrazom netrpela príznakmi postraumatickej stresovej poruchy a podľa názoru znalca ňou netrpela ani po incidente. Táto diagnóza sa objavila až 9.8.2011, na záver neurologického vyšetrenia, ktoré vyšetrujúca lekárka napísala bez jedinej patológie, len na základe subjektívnych ťažkostí poškodenej. Teda postraumatickú stresovú poruchu po úraze zo dňa 20.júla 2011 znalec neklasifikoval za poškodenie zdravia poškodenej v príčinnej súvislosti s konaním žalovaného preto, lebo je popísaná len na základe subjektívnych ťažkostí poškodenej, bez dôkazov a bez objektívneho patologického nálezu. Ďalej dodal, že na RTG vyšetrení zo dňa 24.4.2012 sú popisované staré degeneratívne zmeny na krčnej chrbtici, ktoré nemajú žiadny súvis s incidentom z 20.7.2011, ale naopak jej zvýraznili subjektívne ťažkosti súvisiace s možným podvrhnutím krčnej chrbtice pri útoku páchatela.

Útok žalovaného mohol byť spôsobilý priviesť zhoršenie existujúceho predúrazového zdravotného stavu u poškodenej, najmä stavu chrbtice, ale nevedno, či ho spôsobil, lebo poškodená sa začala sťažovať na bolesti v driekovej chrbtici až 27.9.2011, teda 60 dní po incidente. Dovtedy sa na bolesti chrbtice nestážovala. Znalec predpokladá, že bolesti hlavy mohli súvisieť s podvrhnutím krčnej chrbtice.

Znalec ďalej uviedol, že doba liečby všeobecných ochorení, na ktoré sa poškodená liečila už v minulosti aj bezprostredne pred incidentom, určite predĺžili dobu liečby poškodenej po incidente z 20.júla 2011. Nedá sa však rozlíšiť, čo tak výrazne predĺžilo dobu liečby; či chronické ochorenie chrbtice alebo poúrazová stresová porucha. Znalec aj v tomto dodatku trval na tom, že doba liečby u poškodenej pre poranenia, aké utrpela pri incidente z 20.júla 2011 by za normálnych okolností nepresiahla dobu 42 dní a doba trvania obmedzenia obvyklého spôsobu života by trvala 45 dní.

24. Zástupkyňa žalobcu k uvedenému doplnku znaleckého posudku vo svojom písomnom stanovisku zo dňa 2.marca 2020 okrem iného uviedla, že ak liečbu predĺžili u poškodenej ťažkosti súvisiace s bolesťou hlavy a bolesť hlavy súvisela s podvrhnutím krčnej chrbtice, ktoré svojím konaním spôsobil žalovaný, je preukázaná príčinná súvislosť celej PN s konaním žalovaného. Ďalej uviedla, že znalec znalecký

posudok spracoval bez toho, aby mal k dispozícii zdravotnú dokumentáciu poškodených a vychádzal len zo svojho už predchádzajúceho znaleckého posudku č. 8/2012, teda pri vypracovaní doplnku nepracoval s kompletným podkladovým materiálom a vo svojom doplnku nemohol ani zohľadniť všetky posudkovo významné skutočnosti, pričom ide o znalca z odboru chirurgie a vyjadril sa k postraumatickej stresovej poruche poškodenej len okrajovo a preto jeho závery v posudku nemožno považovať za odborné k tejto problematike a mal by stanovisko zaujať neurológ. Podľa jeho doplnku dočasná pracovná neschopnosť u poškodenej by mala trvať do 31. augusta 2011, pričom k náhrade škody uplatnenej v žalobe došlo zo strany žalovaného len do 23. augusta 2011, t. j. za 35 dní vo výške 197,70 eur a preto je dôvodná ešte náhrada vo výške 46,68 eur.

Znalec v doplnku doplnil niektoré svoje tvrdenia, ktoré sú v priamej súvislosti s uplatneným nárokom v prospech žalobcu, avšak zotrval na záveroch svojho znaleckého posudku č. 8/2012, tak len v oblasti týkajúcej sa doby liečby a doby sťaženia spoločenského uplatnenia.

25. Súd vo veci nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru neurológie uznesením zo dňa 21. augusta 2020 a za znalca ustanovil doc. MUDr. Vladimíra Donátha, PhD, ktorý vypracoval znalecký posudok č. 4/2020 dňa 17. novembra 2020 a zodpovedal na otázky súdu.

Uviedol, že poškodená sa liečila pred vznikom úrazu zo dňa 20. júla 2011 a bola sledovaná na alergologickej ambulancii, na internej ambulancii, na neurologickej ambulancii pre sy -karpálneho tunela, na ortopedickej ambulancii, na traumatologickej ambulancii pre zlomeninu ľavého členka, na reumatologickej ambulancii pre polyarthralgiu a pre zápalového zmeny na obličke a obličkové kamene. V čase pred napadnutím poškodenej dňa 20.7.2011 ani jedna z uvedených diagnóz nevyžadovala práceneschopnosť.

Bolesti drierkovej chrbtice mala poškodená už pred incidentom z 20. júla 2011. Následkom úrazu by poškodená nebola dočasne pracovne neschopná na následky poškodenia bedrovej chrbtice ako všeobecného ochorenia.

Znalec zastáva názor, že pri úraze z 20. júla 2011 nemohlo dôjsť k vážnemu úrazového postihnutiu drierkovej chrbtice a tiež nemohlo dôjsť k vážnemu úrazovému postihnutiu drierkovej chrbtice a tiež ani k vážnemu postihnutiu hrudnej chrbtice a ak bola poškodená na zemi, žalovaný jej búchal hlavu o zem, drierková aj hrudná chrbtica nemohli byť postihnuté ani priamym úderom ani neobvyklým pohybom, keďže pri tejto situácii tieto časti chrbtice podložka istým spôsobom fixovala. Toto stanovisko je v zhode s predošlým posudkom MUDr. Richarda Machu.

Pri popísanom brachiálnom násilí, prudké pohyby hlavy poškodenej s akceleráciou a veľmi prudkou deceleráciou (pri údere hlavy o zem) vektor síl pôsobil na krčnú chrbticu, ktorá je akoby stonka hlavy a veľmi pravdepodobne došlo aj k podvrhnutiu krčnej chrbtice.

Útok žalovaného spôsobil zhoršenie (predúrazového) zdravotného stavu poškodenej, ktorá pred úrazom aj keď mala degeneratívne zmeny krčnej chrbtice, tieto pred napadnutím nespôsobili taký stupeň zdravotných ťažkostí, aby ako dôsledok vznikla dočasná pracovná neschopnosť. Posudzovaný úraz zaktivoval existujúce zmeny, následkom čoho poškodená mala výrazné bolesti (výraznejšie ako pred úrazom), pre ktoré opakovane bola prinútená navštíviť lekára.

Liečba všeobecných ochorení, ktoré sa zhoršili pri útoku neovplyvnili dĺžku dočasnej pracovnej neschopnosti poškodenej. Poškodená pred úrazom nebola pracovne neschopná pre problémy s krčnou chrbticou, v skutku sa iba liečila a rehabilitovala. Okrem toho sa pred úrazom liečila na drierkovú chrbticu a podľa lekárskeho nálezov tieto ťažkosti sa po posudzovanom napadnutí nezhoršili, iba sa zvýraznili subjektívne ťažkosti.

Znalec sa vyjadril k postraumatickej stresovej poruche tak, že k tejto postraumatickej stresovej poruche sú potrebné určité kritéria a jedným z nich je i expozícia, tým sa má na mysli vystavenie extrémnemu stresujúcejmu zážitku mimo hranice bežnej ľudskej skúsenosti. Brutálne fyzické napadnutie ženy mužom je iste maximálne stresujúci zážitok, mimo hranice bežnej ľudskej skúsenosti. Z toho vyplýva, že brutálny fyzický útok na poškodenú a celá dramatická situácia vyvolala u nej postraumatickú stresovú poruchu. Z neurologického hľadiska dĺžka dočasnej pracovnej neschopnosti poškodenej trvala od 20. júla 2011 do 14. februára 2012, nie je primeraná neurologickým následkom (chrbticová problematika a neurologické následky otrasu mozgu) posudzovaného brachiálneho napadnutia. Na druhej strane však zastáva názor, že vedúcou diagnózou po napadnutí poškodenej boli príznaky postraumatickej stresovej poruchy. Poškodená bola pravidelne sledovaná psychiatrickou a až v náleze z 20.3.2012 sa odporúča práceneschopnosť. Po posudzovanom napadnutí u poškodenej hlavnou diagnózou bola postraumatická stresová porucha, pre ktorú bola pravidelne sledovaná psychiatrom a táto diagnóza podmieňovala celkovú dĺžku práceneschopnosti. Podľa súčasného neurologického vyšetrenia znalca sa poškodená sťažuje najmä na bolesti hlavy a krčnú chrbticu.

Znalec sa vyjadril aj k znaleckému posudku a doplnku MUDr. Richarda Machu, ktorý považuje za odborne veľmi kvalitný.

26. Zástupkyňa žalobcu žiadne pripomienky k znaleckému posudku doc. MUDr. Vladimíra Donátha PhD. nemala, stotožnila sa s jeho závermi a zdôraznila, že poškodenému by mal žalovaný zaplatiť sumu 81 eur a poškodenej 1.021,70 eur, čo predstavuje spolu žalovanú sumu 1.102,70 eur. Zdôraznila, že znalec MUDr. Richard Macho sa vyjadroval v znaleckom posudku len ako chirurg k chirurgickej časti poškodenia zdravia poškodených, nie z hľadiska neurologického, ako bol vypracovaný znalecký posudok doc. MUDr. Vladimíra Donátha PhD., ktorý posudzoval aj postraumatickú traumu po úraze, ku ktorej sa však znalec MUDr. Richard Macho nevyjadroval. Neuplatnil trovy konania. Trovy štátu by mal uhradiť žalovaný.

27. Právny zástupca žalovaného navrhol žalobu zamietnuť s poukazom na znalecký posudok znalca MUDr. Richarda Machu a znalecký posudok doc. MUDr. Vladimíra Donátha PhD., ktorý poukázal na posudok znalca MUDr. Richarda Machu na strane 24 svojho znaleckého posudku.

28. Z výsluchu žalovaného súd zistil, že zaplatil sociálnej poisťovni sumy, na ktoré ho sociálna poisťovňa vyzvala, o čom súdu predložil pokladničné doklady z 23.2.2018, kedy zaplatil sumu 192,80 eur a sumu 194,70 eur. Na inú sumu ho sociálna poisťovňa nevyzvala. Čo sa týka sumy 818,01 eur, na ktorý ho zaviazala všeobecná zdravotná poisťovňa v konaní č 18C 30/2016 túto sumu uhradil. Žalovaný je vlastníkom Pivárne v Hradci, má pohostinstvo Rampa v Prievidzi v nájme a podniká v reštauračných službách. Úvery ani pôžičky nemá. Je ženatý a nemá maloleté deti. Je vlastníkom bytu a tiež chalupy na Liptove. Jeho manželka pracuje. Doklad o jeho príjme súdu nepredložil na pojednávaní tak, ako ho súd o to žiadal. So žalovanou sumou nesúhlasil, ale nemal by problém ju zaplatiť naraz. V trestnom konaní ho poškodení nežiadali zaplatiť žiadnu sumu a ani žalobca. Tvrdil, že po ukončení PN obidvaja poškodení nastúpili pracovať do stánkov.

29. Súd zhodnotením skutkového stavu dospel k záveru, že žaloba je podaná dôvodne.

30. Podľa § 238 ods.1 z. č. 461/2003 Z. z. - o sociálnom poistení v znení neskorších zmien a doplnkov, sociálna poisťovňa má právo voči tretím osobám na náhradu škody, ktorá jej vznikla výplatom dávok v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania. Výšku škody preukazuje sociálna poisťovňa potvrdením príslušnej organizačnej zložky sociálnej poisťovne o výške vyplatených dávok.

31. Podľa § 415 Občianskeho zákona, každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

32. Podľa § 420 ods.1 cit. zákona, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

33. Podľa § 420 ods.3 cit. zákona, zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

34. Právna úprava zodpovednosti za škodu vychádza zo všeobecnej zásady občianskoprávneho deliktu. Podľa nej každý, kto privodí vznik škody svojím protiprávnym a spravidla i zavineným konaním, je povinný spôsobenú škodu nahradiť.

Občiansky zákon upravuje najmä podmienky vzniku zodpovednosti za škodu, resp. možnosť zbavenia sa tejto zodpovednosti, ďalej upravuje osobitné prípady zodpovednosti za škody, spoločnú zodpovednosť a spôsob a rozsah náhrady škody.

Systém občianskoprávnej zodpovednosti za škodu je založený na dvoch zodpovednostných princípoch:

1. Na princípe subjektívnej zodpovednosti (zodpovednosť za zavinené spôsobenie škody).
2. Na princípe objektívnej zodpovednosti (škodca za škodu zodpovedá, aj keď ju nezavinil).

Všeobecná občianskoprávna zodpovednosť za škodu vychádza z princípu zodpovednosti za zavinenie. Jedným z predpokladov tejto zodpovednosti je subjektívna stránka subjektu, ktorý svojím protiprávnym konaním spôsobil škodu, vzťahujúca sa na protiprávne konanie a následok tohto konania. Preto ide o

subjektívnu zodpovednosť za škodu. Princíp subjektívnej zodpovednosti v občianskoprávných vzťahoch znamená, že medzi základné predpoklady vzniku povinnosti nahradiť škodu patrí aj zavinenie škodcu. V ustanovení § 415 OZ je vyjadrená povinnosť každého účastníka občianskoprávných vzťahov predchádzať škodám. Ide nielen o povinnosť dodržiavať to, čo je stanovené zákonom alebo zmluvou, ale aj o povinnosť konať tak, aby nedochádzalo ku škodám.

Z ustanovenia § 420 Občianskeho zákona vyplýva, že povinnosť nahradiť škodu je osobitným právnym dôvodom vzniku záväzkového právneho vzťahu. Dôvodom vzniku tohto záväzku je protiprávne konanie škodcu. Obsahom tohto záväzkového vzťahu je povinnosť subjektu, ktorý škodu spôsobil inému ju nahradiť a právo subjektu, ktorému bola škoda spôsobená uplatniť právo na náhradu škody.

V § 420 je upravená všeobecná zodpovednosť fyzickej a právnickej osoby za spôsobenú škodu, ktorá vychádza zo zásady zodpovednosti za škodu spôsobenú porušením akejkoľvek právnej povinnosti. Toto ustanovenie o všeobecnej zodpovednosti za škodu sa použije vždy, ak konkrétny prípad spôsobenia škody nespadá pod niektoré iné ustanovenie Občianskeho zákona o náhrade škody, ktoré ustanovuje osobitné podmienky, predpoklady zodpovednosti za škodu alebo, ak zodpovednosť za škodu nie je osobitne upravená v inom zákone.

Zodpovednosť fyzických a právnických osôb upravuje § 420 ako zodpovednosť za škodu spôsobenú inej fyzickej alebo inej právnickej osobe. Zodpovednosť za škodu spôsobenú porušením právnej povinnosti možno uplatniť, ak sú splnené tieto predpoklady zodpovednosti za škodu

- 1/ porušenie právnej povinnosti (existencia protiprávneho úkonu),
- 2/ vznik škody ako majetkovej ujmy,
- 3/ existencia príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom škodcu a vzniknutou škodou,
- 4/ zavinenie toho, kto škodu svojím protiprávnym úkonom spôsobil.

35. Sociálna poisťovňa so sídlom Bratislava sa ako žalobca správne domáha voči žalovanému náhrady škody, ktorá jej vznikla výplatou dávok poškodeným v dôsledku zavineného protiprávneho konania žalovaného ako tretej osoby. Výšku škody v tomto konaní žalobca preukazuje potvrdením Sociálnej poisťovne, pobočka Prievidza.

Súd prvej inštancie mal v konaní preukázané, že žalobca vyplatil poškodenej nemocenské dávky za obdobie od 20.7.2011 do 14.2.2012 v sume 1.216,40 eur a poškodenému za obdobie od 20.7.2011 do 6.9.2011 v sume 273,80 eur. Žalovaný čiastočne uhradil žalobcovi náhradu škody na základe vyčíslenia vyplatených nemocenských dávok za obdobie dočasnej pracovnej neschopnosti 35 dní u poškodeného v sume 192,80 eur a u poškodenej v sume 194,70 eur, celkom žalovaný uhradil sumu 387,50 eur, počas ktorých bol obmedzený spôsob života u oboch poškodených, čo vyplýva zo záverov znaleckého posudku MUDr. Machu, ktorý bol vypracovaný v trestnom konaní.

Predmetom tohto konania bola suma 1.102,70 eur, ktorá bola preukázateľne poškodeným vyplatená (1.490,20 eur - 387,50 eur = 1.102,70 eur) .

Žalovaný neuznal žalovanú sumu 1.102,70 eur s odôvodnením, že znalec MUDr. Macho v znaleckom posudku určil dobu sťaženia obvyklého spôsobu života poškodeným za 35 dní, preto dočasná práceneschopnosť poškodenej je podľa žalovaného neprimeraná.

Niet pochýb o tom, že škoda spôsobená trestným činom ublíženia na zdraví bola spôsobená žalovaným úmyselne. Za tento skutok bol žalovaný právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 16.februára 2017 sp. zn. 3T 59/2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín zo dňa 19.októbra 2017 sp. zn. 2To 38/2017.

Súd skúmal v akom rozsahu zodpovedá žalovaný za škodu spôsobenú žalobcovi (§ 193 CSP) a to z hľadiska ustanovenia § 420 ods.1,3 Občianskeho zákona, podľa ktorého každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti, ibaže by preukázal, že škodu nezavinil.

Úmyselné protiprávne konanie a vznik škody týmto vyvolaný sú preukázané citovaným trestným rozsudkom, lebo podľa § 193 CSP je súd v občianskoprávnom konaní viazaný rozhodnutím príslušného orgánu o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal. Súd však nie je viazaný trestným rozsudkom, pokiaľ ide o výšku škody, túto otázku teda musel súd riešiť sám.

V trestnom rozsudku okresný súd s nárokom na náhradu škody odkázal Sociálnu poisťovňu Bratislava na občianskoprávne konanie.

Žalovaný sa v priebehu konania bránil procesne tým, že MUDr. Macho, znalec z odboru chirurgie, ktorý vypracoval znalecký posudok v trestnom konaní uviedol dobu obvyklého sťaženia spôsobu života 35 dní a za túto dobu mala sociálna poisťovňa vyplatiť poškodeným nemocenské dávky, lebo považoval PN u poškodenej 210 dní za neprimerane dlhú.

Súd túto obranu žalovaného neuznal z týchto dôvodov.

V znaleckom posudku MUDr. Richarda Machu, ktorý bol vypracovaný pre trestné konanie znalec ustálil dobu liečby na 35 dní, ktorú ale nemožno stotožniť s dĺžkou pracovnej neschopnosti u poškodených. Doba liečby môže byť kratšia ako práceneschopnosť, pretože nemocenské dávky vypláca, resp. hradí sociálna poisťovňa na základe potvrdenia pracovnej neschopnosti, ktorú vystavuje ošetrojúci lekár a tento ju i ukončuje, ktorá nemusí byť totožná s dĺžkou doby liečby.

V doplnku znaleckého posudku v konaní sp. zn. 11C 18/2018 znalec MUDr. Richard Macho uviedol dobu trvania práceneschopnosti a liečby u poškodeného 48 dní, ktorá je v príčinnej súvislosti s jeho zranením, ku ktorému došlo v dôsledku incidentu z 20. júla 2011.

U poškodenej znalec uviedol dĺžku dočasnej práceneschopnosti a dobu liečby 210 dní a nebola v príčinnej súvislosti so zranením z 20. júla 2011, pričom ťažnosti s drierkovou chrbticou mala poškodená od roku 2007, liečila sa v ortopedickej ambulancii. Ďalej uviedol, že vyšetrenie krčnej chrbtice RTG vykazovalo 24. apríla 2012 staré degeneratívne zmeny, teda aj po úraze z 20. júla 2011, ale nie v súvislosti s týmto úrazom. Znalec sa vyjadril aj k postraumatickej stresovej poruche a uviedol, že táto sa u poškodenej objavila prvýkrát 9. augusta 2011, teda po úraze z 20. júla 2011 a vtedy sa poškodená sťažovala u neurológa na bolesti hlavy, závraty, nespavosť a neurológ tento stav označil po vyšetreniach ako stav po trase mozgu a postraumatická stresová porucha. Pripustil, že aj bolesti hlavy po úraze z 20. júla 2011 mohli súvisieť s poškodenou chrbticou.

Znalec postraumatickú stresovú poruchu neklasifikoval za poškodenie zdravia poškodenej v príčinnej súvislosti s konaním žalovaného, lebo je popísaná na základe subjektívnych ťažkostí poškodenej bez dôkazov a bez objektívneho patologického nálezu.

Znalec uviedol, že nedá sa jednoznačne rozlíšiť, čo tak výrazne predĺžilo dobu liečby u poškodenej, či chronické ochorenie chrbtice alebo poúrazová stresová porucha. Znalec trval na tom, že doba trvania obmedzenia obvyklého spôsobu života u poškodenej a doba liečby pre úraz z 20. júla 2011 by nepresiahla dobu 42 dní.

Vzhľadom k tomu, že MUDr. Richard Macho je znalec z odboru chirurgie a neposudzoval zdravotné potiaže po úraze z 20. júla 2011 u poškodených z neurologického hľadiska, súd na opakované námietky žalovaného na dobu trvania PN nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru neurológie, ktorý v znaleckom posudku č. 4/2020 zo dňa 17. novembra 2020 jednoznačne uviedol, že fyzickým napadnutím poškodenej dňa 20. júla 2011, prudké pohyby hlavy poškodenou s akceleráciou a pri údere hlavy o zem, vektor (množina) síl spôsobil na krčnú chrbticu, ktorá je akoby stonka hlavy a veľmi pravdepodobne došlo aj k podvrhnutiu krčnej chrbtice u poškodenej. Útok žalovaného, hlavne jeho spôsob, intenzita, dĺžka, spôsobil zhoršenie (predúrazového) zdravotného stavu u poškodenej. Poškodená mala aj pred úrazom degeneratívne zmeny krčnej chrbtice, tieto pred napadnutím nespôsobili taký stupeň zdravotných ťažkostí, aby ako dôsledok vznikla dočasná práceneschopnosť, ale útok na poškodenú zaktivizoval existujúce zmeny, následkom čoho poškodená mala väčšie bolesti ako pred úrazom z 20. júla 2011, preto opakovane navštívila lekára. Pred úrazom sa liečila pre problémy s krčnou chrbticou, rehabilitovala a liečila sa aj na drierkovú chrbticu a tieto ťažkosti sa po úraze síce nezhoršili, iba s zvýraznili subjektívne ťažkosti u poškodenej. Poškodená netrpela pred úrazom z 20. júla 2011 prejavmi postraumatickej stresovej poruchy, ale tým, že poškodená bola vystavená extrémnemu stresujúcemu zážitku mimo hranice bežnej ľudskej skúsenosti, je maximálne stresujúcim zážitkom, z toho vyplýva, že brutálny fyzický útok na poškodenú a celá, ako ju nazval znalec dramatická situácia vyvolala u poškodenej postraumatickú stresovú situáciu.

Znalec z hľadiska neurologického uviedol dĺžku dočasnej pracovnej neschopnosti poškodenej od 20. júla 2011 do 14. februára 2012, nie je primeraná neurologickým následkom (chrbticová problematika a neurologické následky otrasu mozgu) posudzovaného brachiálneho napadnutia; ale vedúcou diagnózou po napadnutí poškodenej boli príznaky postraumatickej stresovej poruchy.

Naviac poškodená bola pravidelne sledovaná psychiatrickou a až v náleze z 20. marca 2012 odporučila práceneschopnosť.

Po fyzickom napadnutí dňa 20. júla 2011 bola u poškodenej hlavnou diagnózou postraumatická stresová porucha, pre ktorú bola pravidelne sledovaná psychiatrom a táto diagnóza podmieňovala celkovú dĺžku práceneschopnosti.

Z uvedeného mal súd prvej inštancie za preukázané, že ak liečba predĺžila ťažkosti súvisiace s bolesťou hlavy a bolesť hlavy súvisela s podvrhnutím krčnej chrbtice, ktoré svojím konaním spôsobil žalovaný, je daná príčinná súvislosť celej práceneschopnosti konania žalovaného.

Je potrebné zdôrazniť, že vedúcou (podstatnou) diagnózou po napadnutí poškodenej boli príznaky postraumatickej stresovej poruchy a táto diagnóza podmieňovala celkovú dĺžku práceneschopnosti.

Súd tiež považuje za podstatné uviesť, že nie je možné stotožniť dobu obmedzenia obvyklého spôsobu života s dobou trvania dočasnej práceneschopnosti, v danom prípade teda s dobou, po ktorú boli vyplatené nemocenské dávky žalovaným.

Súd mal preukázané, že žalobca uniesol dôkazné bremeno v tomto konaní, preukázal vyplatenie nemocenských dávok poškodeným počas práceneschopnosti, preto má žalobca nárok voči tretej osobe na náhradu škody, ktorá jej vznikla výplatou dávok, ktoré preukázateľne vyplatené boli, v dôsledku zavineného konania tretej osoby, žalovaným, išlo o zavinené úmyselné protiprávne konanie, za ktoré bol právoplatne žalovaný odsúdený. Výšku škody žalobca preukázal potvrdením Sociálnej poisťovne, pobočka Prievidza, že nemocenské dávky boli vyplatené vo výške, ktorú v konaní uplatňuje.

Súd hodnotil dôkazy individuálne, aj vo vzájomných súvislostiach a prihliadol na všetky skutočnosti a dôkazy, ktoré vyšli v priebehu konania najavo.

Na základe vyššie uvedeného zdôvodnenia, súd žalobe vyhovel.

36. K námietkam žalovaného súd uvádza nasledovné:

1. Tak ako súd prvej inštancie už uviedol vyššie, dobu liečby a dobu PN nie je možné stotožniť. V znaleckom posudku MUDr. Richard Macho zaujal stanovisko k dĺžke doby liečby a doby narušenia obvyklého spôsobu života poškodených pre zranenie, ktoré utrpeli dňa 20. júla 2011. Špecificky sa k dĺžke práceneschopnosti poškodených nevyjadril. Súd opakovane uvádza, že doba liečby môže byť kratšia ako doba práceneschopnosti.

2. Vedúcou diagnózou po napadnutí poškodenej boli príznaky postraumatickej stresovej poruchy, pre ktorú bola poškodená pravidelne sledovaná psychiatrickou a práve táto diagnóza podmieňovala celkovú dĺžku PN. Nebyť fyzického napadnutia poškodenej žalovaným, nebola by trpela prejavmi v zmysle postraumatickej stresovej poruchy, ktorou pred úrazom z 20. júla 2011 netrpela. Tento útok žalovaného vyvolal u poškodenej postraumatickú stresovú poruchu.

3. Doc. MUDr. Vladimír Donáth, PhD. sa vo svojom znaleckom posudku stotožnil len s určitou časťou textu znaleckého posudku MUDr. Richarda Machu (č.l.206 súdneho spisu sp. zn. 11C 18/2018) a zároveň vysvetlil rozdielny postoj k postraumatickej stresovej poruche.

4. Znalec MUDr. Richard Macho vo svojom znaleckom posudku hodnotil stav poškodených po napadnutí z 20. júla 2011 žalovaným len z hľadiska chirurgického a doc. MUDr. Vladimír Donáth, PhD. posudzoval okrem iného aj postraumatickú stresovú poruchu po úraze poškodených, ku ktorej zaujal stanovisko ako znalec z odboru neurológie.

5. Zástupkyňa Sociálnej poisťovne, pobočka Prievidza vo svojom výsluchu na ORPZ SR Prievidza pred vyšetrovateľom dňa 19.9.2012 uplatnila náhradu majetkovej škody, zaplatenie nemocenských dávok poškodeným v celkovej sume 1.490,20 eur.

37. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP. Žalobca mal v konaní úspech, neuplatnil si trovy konania, lebo mu v konaní žiadne trovy nevznikli.

38. O trovách štátu súd rozhodol podľa § 259 CSP.

39. Žalobca je v konaní oslobodený od zaplatenia súdneho poplatku podľa § 4 ods. 2 písm. ch/ z. č. 71/1992 Zb. - o súdnych poplatkoch v znení neskorších zmien a doplnkov, preto súd zaviazal poplatkovou povinnosťou žalovaného samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom Okresného súdu Prievidza na odvolací súd - súd II. inštancie, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 355 ods. 1 CSP v spojení s § 362 ods.1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.